

عنوان: بررسی عوامل مؤثر به انطباق آموزش نظری و بالینی پرستاری از دیدگاه مربیان و دانشجویان سال آخر کارشناسی پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی تبریز سال ۱۳۷۶

نام دانشجو: نسرين مهدی پور زارع

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)

استاد راهنما: وجیهه ارتقایی

اساتید مشاور: دکتر اسکندر فتحی آذر، عبدالرسول صفائیان

شماره پایان نامه: ۸۶

مقدمه: مسئله شکاف بین آموزش بالینی پرستاری از ریشه های عمیقی برخوردار است و در طول تاریخ پرستاری نگرانی هایی را ایجاد کرده است. برخی از صاحب نظران در مطالعات خود اختلافات بین آنچه که دانشجویان در سرکلاس درس می آموزند و آنچه که در محیط های بالینی انجام می دهند را شناسایی کرده اند. دانشجویان پرستاری از دیدگاه نظری با اصول بررسی، شناخت، تشخیص نیازهای بیمار و انجام مناسب آشنا می شوند لیکن در ارائه خدمات قادر به استفاده از اندوخته های خود نمی باشند. نظر به این که یکی از عوامل بسیار مهم در ارتقاء کیفیت آموزش پرستاری مسئله ایجاد هماهنگی و تطابق بین آموزش نظری و بالینی می باشد، و در فرآیند آموزش نظری و بالینی پرستاری دو گروه فراده و فراگیر از عوامل اساسی به شمار می روند. پژوهشگر جهت دستیابی به نظرات این دو گروه در ارتباط با عوامل مؤثر بر انطباق آموزش نظری و بالینی پرستاری به انجام این تحقیق اقدام نموده و امیدوار است این پژوهش نقطه عطفی در مسیر ارتقاء سطح آموزش پرستاری و ارائه هر چه بهتر خدمات بالینی گردد.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی - تحلیلی است که به منظور تعیین و مقایسه دیدگاه های مدرسان و دانشجویان پرستاری در مورد عوامل مؤثر بر انطباق آموزش نظری و بالینی پرستاری انجام گرفت. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود و برای تعیین درجه اهمیت عوامل مؤثر بر انطباق نظری و بالینی پرستاری از مقیاس پنج درجه ای لیکرت استفاده شد. برای تحلیل نتایج از آزمون کای دو و ضریب همبستگی چوپروف استفاده گردید. جامعه پژوهش شامل مدرسان پرستاری شاغل (۳۰ نفر) و دانشجویان سال آخر کارشناسی پرستاری مشغول به تحصیل (۴۴ نفر) در دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز بود. نمونه پژوهش برابر جامعه پژوهش انتخاب گردید.

یافته ها: بررسی و مقایسه نظرات مدرسان و دانشجویان پرستاری در مورد عوامل مؤثر بر انطباق آموزش نظری و بالینی پرستاری نشان داد که در ۲۲/۵ درصد موارد همبستگی معنی دار آماری وجود داشت و در ۷۷/۵ درصد موارد همبستگی معنی دار دیده نشد. در ارتباط با عوامل مربوط به فراده «میزان تحصیلات مدرسین پرستاری»، در ارتباط با عوامل مربوط به فراگیر «علاقه دانشجویان پرستاری به رشته تحصیلی خود»، در ارتباط با عوامل مربوط به محیط آموزشی بالینی «افزایش سطح علمی پرستاران بالینی با ایجاد دوره های بازآموزی» و در ارتباط با عوامل مربوط به ارزشیابی «ارزشیابی بالینی دانشجویان در حین کارآموزی بالینی» مؤثرترین عامل از دیدگاه هر دو گروه بر انطباق آموزش نظری و بالینی پرستاری بود. همچنین مدرسان بیشتر از دانشجویان برخی از عوامل در ارتباط با فراده، فراگیر، محیط آموزش بالینی و ارزشیابی را بر انطباق آموزش نظری و بالینی پرستاری مؤثر می دانستند.

نتیجه گیری: نتایج پژوهش نشان داد که از دیدگاه مدرسان و دانشجویان پرستاری کدام عوامل تأثیر کمتر و کدام بی تأثیر بر انطباق آموزش نظری و بالینی بوده است، و نیز در تأثیر کدام عوامل اختلاف دیدگاه بین دو گروه وجود داشت. با توجه به نتایج پژوهش پیشنهاد می شود که بر حسب درجه تأثیر عوامل به آنها عنایت نموده و به مورد اجرا گذاشته شود تا شکاف بین آموزش نظری و بالینی پرستاری کاهش یابد و نیز به موارد تشابه و اختلاف دو دیدگاه توجه کامل مبذول گردد زیرا با نزدیک شدن دیدگاه های مدرسان و دانشجویان پرستاری بهتر می توان به رفع موانع موجود اقدام نمود.

واژه های کلیدی: انطباق، آموزش نظری، آموزش بالینی.